

**Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 47
hallituksen esityksen johdosta laiksi elinkeinotulon verottami-
sesta annetun lain 18 ja 61 §:n muuttamisesta**

Eduskunta on 30 päivänä syyskuuta 1982 lähettänyt valtiovarainvaliokunnan valmistele-
vasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o
134 laiksi elinkeinotulon verottamisesta anne-
tun lain 18 ja 61 §:n muuttamisesta. Tämän
esityksen yhteydessä valiokunta on käsitellyt
ed. Sillantauksen ym. lakialoitteen n:o 47 lai-
ksi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain
18 ja 61 §:n muuttamisesta sekä ed. Hauta-
lan ym. toivomusaloitteen n:o 63 esityksen an-
tamisesta laiksi maksullisten osakeantien vero-
vapaudesta. Eduskunta on lähettänyt valiokun-
taan lakialoitteen n:o 47 helmikuun 26 päivänä
1982 ja toivomusaloitteen n:o 63 maaliskuun
19 päivänä 1982.

Elinkeinotulon verottamisesta annetun lain
pysyvien säännösten mukaan on osakeyhtiöllä
ja osuuskunnalla oikeus vähentää tulostaan
valtionverotuksessa 40 prosenttia jakamastaan
osingosta ja osuuspääoman korosta. Osingon-
jakovähennys myönnetään myös säästö- ja
osuuspankin maksamasta korosta niiden omaksi
pääomaksi katsottavalle lisärahoitussijoituksel-
le. Osingonjakovähennys on väliaikaisesti nos-
tettu 60 prosenttiin, ja mikäli kysymys on
uudelle osake- tai osuuspääomalle taikka lisä-
rahastossijoitukselle jaetusta osingosta tai ko-
rosta, 100 prosenttiin. Hallitus ehdottaa, että
tätä elinkeinotulon verottamisesta annetun lain
mukaista osingonjakovähennystä sovellettaisiin

Helsingissä 15 päivänä lokakuuta 1982

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa
ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Salolainen,
varapuheenjohtaja Breilin, jäsenet Hokkanen,
Koppanen, Lampinen, Linna, Martikainen,
Muurman, Rantala, Sirén, A. Stenbäck, Tam-

nykyisen suuruisena myös vuodelta 1983 toi-
mitettavassa verotuksessa.

Lakialoitteessa n:o 47 ehdotetaan, että osin-
gonjakovähennys ulotettaisiin koskemaan myös
kunnallisverotusta.

Toivomusaloitteessa n:o 63 ehdotetaan edus-
kunnan hyväksyttäväksi toivomus, että hallitus
ryhtyisi toimenpiteisiin lakiesityksen antami-
seksi maksullisten osakeantien verovapaudesta.

Valiokunta on käsitellyt asian ja todennut
hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuk-
sen tarkoituksenmukaiseksi. Hallituksen esi-
tyksen perusteluihin yhtyen valiokunta on päät-
tänyt asettua puoltamaan hallituksen esityk-
seen sisältyvän lakiehdotuksen hyväksymistä.

Käsitteliensä aloitteiden suhteen valio-
kunta on asettunut kielteiselle kannalle.

Valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

*että Eduskunta päättäisi hyväksyä
hallituksen esitykseen sisältyvän laki-
ehdotuksen muuttamattomana.*

Samalla valiokunta, jonka käsittelyn pohjana
on ollut hallituksen esitys, ehdottaa,

että lakialoite n:o 47 hylättäisiin.

Vielä valiokunta ehdottaa,

*että toivomusaloite n:o 63 hylättäi-
siin.*

minen ja Tenhiälä sekä varajäsenet Kangas,
Koskeniemi, Pekkarinen (osittain), Poutanen,
Puolanne, Söderström (osittain), Uitto ja Val-
tonen.

Vastalause

Vuodesta 1977 lähtien on osakeyhtiö ja osuuskunta voinut valtionverotuksessa vähentää verotettavasta tulostaan 60 prosenttia jakamansa osingon ja osuuspääoman koron määrästä. Säännös on uusittu vuosittain koskemaan väliaikaisesti yhden vuoden verotusmenettelyä, koska pysyvä laki myöntää ko. oikeuden vain 40 prosentin määrään saakka. Hallituksen esityksen perusteluissa todetaan toistuvasti, että osinkojen kahdenkertaisen verotuksen lieventäminen ja yhteisön omarahoitusmahdollisuuksien verotuksellinen järjestäminen on niin laajakantoinen sekä perusteellisen ja aikaa vievän selvityksen vaativa kysymys, ettei tähän selvitystyöhön ja sen edellyttämiin toimenpiteisiin ole ehditty paneutua. Sama koskee uuteen osakeyhtiöön tai osuuskuntaan sekä kulloinkin kysymykseen tulevana vuonna toteutettavaan maksulliseen osake- tai osuuspääoman korotukseen sovellettavaa EVL 61 §:n mukaista 100 prosentin määräistä osingonjakovähennystä, jota on sovellettu käytäntöön jo EVL:n säätämisestä eli vuodesta 1969 lähtien.

On luonnollisesti myönteistä, että nämä muutokset pysyvään lakiin hyväksytään vuosittain edes väliaikaisesti. Toisaalta jokasyksyisen verolakiruuhan vähentämiseksi olisi pyrittävä siihen, että tämänkaltaiset lait voitaisiin hyväksyä olemaan voimassa pysyvästi. Tältä osin

ei liene kysymys muusta kuin ns. poliittisen tahdon puuttumisesta sekä hallituksessa että hallituspuolueitten eduskuntaryhmissä. Jos ja kun joskus valtiovarainministerin toimeksiannosta pystytään valmistelevaan parempia ratkaisumalleja kahdenkertaisen verotuksen poistamiseksi tai edes lieventämiseksi ja niiden taakse löydetään riittävästi päätösvaltaa, voidaan toki pysyviäkin lakeja näiltä osin muuttaa.

Nykyisen omaisuustulovähennyksen ansiosta kahdenkertaista verotusta on voitu lieventää yllämainitun osingonjakovähennyksen johdosta valtionverotuksessa jonkin verran, joskin verohelpotusten kohdentuminen yksilötasolla on tietysti täysin erilaista. Kunnallisverotuksessa osingonjakovähennystä ei ole mahdollista suorittaa, joten kunnallisverotuksen kohdalla kahdenkertainen verotus on huomattavasti ankarampaa.

Kokoomus on toistuvasti lakialoitteissaan ja vastalauseissaan esittänyt, että tämän lain tarkoittamia osingonjakovähennyksiä sovellettaisiin em. syystä myös yritysten kunnallisveron alaista tuloa määrättäessä.

Edellä esittämämme perusteella ehdotamme,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 18 ja 61 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain 18 §:n 4 kohta (*poist.*) ja 61 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 18 §:n 4 kohta 3 päivänä marraskuuta 1978 annetussa laissa (821/78) sekä 61 §:n 1 momentti 4 päivänä joulukuuta 1981 annetussa laissa (823/81), näin kuuluviksi:

18 §

4) (*poist.*) 60 prosenttia osakeyhtiön jakamasta osingosta tai osuuskunnan jakamasta osuuspääoman korosta taikka säästöpankin ja osuuspankin lisärahastosijoitukselle maksamasta korosta, joista on vähennetty 6 §:n 5 kohdassa tarkoitetut verovapaat osingot ja korot.

61 §

Poiketen siitä, mitä 18 §:n 4 kohdassa on säädetty, katsotaan 1.1.1969 jälkeen (*poist.*) rekisteriin ilmoitetun osakeyhtiön tai osuuskunnan osakkailta tai jäseniltä peritylle osake- tai osuuspääomalle tai sanottuna aikana rekisteriin ilmoitetun säästöpankin tai osuuspankin lisärahastosijoitukselle taikka sanottuna aikana

rekisteriin ilmoitetun säästöpankin tai osuuspankin lisärahastosijoitukselle taikka sanottuna aikana rekisteriin merkitylle tai kertyneelle maksulliselle osake- tai osuuspääoman korotukselle taikka lisärahastosijoitukselle rekisteröimis- tai maksuvuodelta ja viideltä sitä seuraavalta vuodelta jaettavaksi päätetyn osingon tai osuuspääoman taikka lisärahastosijoituksen koron koko määrä (*poist.*) vähennyskelpoiseksi menoksi, ei kuitenkaan yhtenä verovuotena enempää kuin 20 prosenttia osakkeista tai osuuksista osakeyhtiöön tai osuuskuntaan maksetulle osake- tai osuuspääomalle tai säästöpankkiin tai osuuspankkiin maksetulle lisärahastosijoitukselle. Mikäli uudelle osake- tai

osuuspääomalle tai lisärahastosijoitukselle on päätetty jakaa suurempi osinko tai korko kuin muulle osake- tai osuuspääomalle tahi lisärahastosijoitukselle ja jaon voidaan olettaa tapahtuneen verotuksen välttämiseksi, vähennetään tämän momentin perusteella vain pienimmän osinko- tai korkoprosentin mukainen osinko tai korko.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983. Sitä sovelletaan ensimmäisen ker-
ran vuodelta 1983 toimitettavassa verotukses-
sa. (*Poist.*)

Helsingissä 15 päivänä lokakuuta 1982

Ulla Puolanne
Matti Hokkanen

Arto Lampinen
Asser Stenbäck

Esko J. Koppanen
Pertti Salolainen

